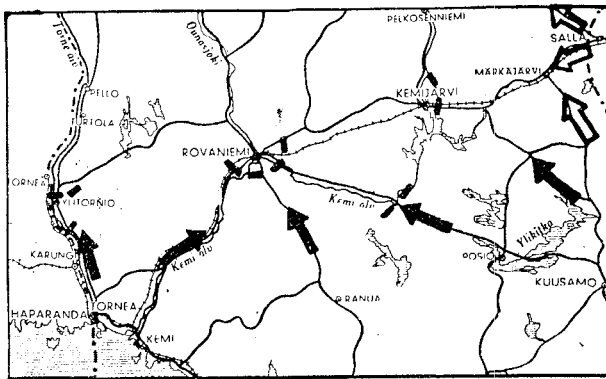

Scenförändringen i Finland

Händelserna uppe i norra Finland, i närheten av vår gräns, har bjudit på ganska hastigt växlande scenerier. Den finska överraskningen i förra veckan, då general Pajari släpptes lös mot Tornea, inledde den verkliga scenförändringen. Ett tag såg det ut, som om Pajari och hans trupper skulle få bita i gräset eller i varje fall tvingas utrymma det område de satt sig i besittning av, så starkt blev det tyska trycket framför allt det som kom norrifrån, från Vojakkalahället. Men detta varade inte länge. Det var som man trodde och skrev, att vad som kunde göras av den svåra situationen som finarna nu kommit i, skulle de finska befälhavarerna däruppe, generalerna Siilasvuo och Pajari även utföra. Detta i trots av, att de hade emot sig tyskar som utan tvivel även de var god sort. — De finska operationerna har tydligen skett i bästa Pajari-stil om man nu får kalla det så. Någon önskan att gå i clinch med en motståndare finns inte, där Pajari för befälet. Och de finska trupperna har ej mist sin sisu. Sin välbekända motståndstaktik har de inte heller glömt. Den kom till användning och

Karta över de aktuella stridsområdena i Nordfinland. Finska operationer anges med helsvarta pilar, ryska med öppna pilar.

genomfördes efter konstens alla regler, när Pajari — efter att ha fått vissa förstärkningar — stötte till norrut i riktning Vojakkala, därför från tyskarna någon dag tidigare hade sprängt sig väg ända ner mot Tornea. Pajari gjorde en omfattning genom terrängen, öster om landsvägen, och snart stod härvarande tyska förband i en på djupet gående motti ur vilken de ej, trots att de stred bra, kunde bryta sig ut. De tyska förlusterna var nog så betydande; finnarnas däremot ganska små. Över huvud taget lär de finska förlusterna i striderna i norr hittills varit begränsade. Särskilt är antalet stupade påfallande ringa.

För närvarande fortsätter, såsom telegrammen omförmåler, general Pajaris styrkor sin framryckning norrut. De har passerat finska Karunki och nått fram emot Övertorneå. Kring byn Karunki blossade strider upp och nya sådana har man säkert att vänta kring Avasaksa (strax intill Övertorneå), vilket midnattssolsberg tyskarna lär starkt befastat. Här går ju även en viktig vägförbindelse mot Rovaniemi, där general Rendulic's huvudstyrkor sannolikt står. Stödjepunkten vid Avasaksa lär tyskarna inte släppa så lätt, men i dessa trakter är terrängen med sina skogsåsar och myrar som gjord för den finska omfattningstaktiken. Och i den är tyskarna givet underlägsna. Skogen och Pajari är inte lätta att tas med.

Vem, som på den finska sidan under Siilasvuos för befälet i riktningen Rovaniemi, har vi ej hört talas om. Pajari kan väl inte vara där också? Hur som helst tycks det gå raskest framåt även mot Rovaniemi. Den lilla floden Simojoki uppgavs i går vara passerad av de finske. Men, liksom fallet blir i närheten av Avasaksa, så växer säkerligen den tyska kraften och motståndet ju närmare man kommer Lapplands huvudstad, under vinterkriget som bekant centralplats för den svenska frivilligkåren.

Antagligen väntar tyskarna att ryska styrkor österifrån skall ingripa mot Rovaniemi. Hur det kan bli med den saken vet man inte än. Ett tag såg det ut som om ryssarna, framför allt vid Salla, skulle marschera vidare genom norra Finland. Att kontakt nåtts mellan finnar och ryssar öster om Kemijärvi tycks vara säkert, men några underrättelser om att ryssarna här skulle tränga vidare framåt har icke stått att få. Är det så, att de ryska divisionerna inom det område det här är fråga om icke fortsätter framryckningen mot väster, måste detta betraktas som en välkommen omständighet. Detta så väl för Finland som för oss. Även om man är obenägen att dra särskilt optimistiska slutsatser av nämnda förhållande, kan detta dock tolkas som ett gott tecken och på en god vilja från den ryska ledningens sida. Och alla dylika tecken får vi nog vara glada för i all bedrövelsen!

Det kan inom parentes, men lika fullt med understrykande, konstateras, att ryssarnas hållning i övrigt även på andra sätt blivit något av en överraskning. Sålunda berättas det exempelvis från välunderrättat håll, att representanterna för Moskva, enkannerligen de ryska officerarna i Finland visat sig synnerligen korrekta, och att i varje fall tills vidare inga överskridanden av stilleståndskonkordatets bestämmelser skett; något som inte stämmer med en del nu gängse propagandarykten. Tills vidare har man att endast konstatera detta, utan att göra för mycket av saken.

Varje ljusglimt i mörkret är dock — en ljusglimt! Bara en sådan sak som notisen om de ryska officerarna vilka i H-fors härom dagen på en restaurang reste sig till honnör för de inträdande finska invaliderna gläder åtminstone ett militärt hjärta och säkerligen även andra. Man vill även gärna i dessa sammanhang uttrycka den stilla förhoppningen, att sådana symtom som de nu antydda måtte kunna tolkas som innebärande något av en scenförändring för Finlands del, samt att den ytterst mörkbronade rekvisita det finska dramat naturligtvis nödvändigt rört sig med kan få ljusare partier och inslag.